

Tassunjäljet lumessa

Lea Tuulikki Niskala

Lea Tuulikki Niskala

TASSUN JÄLJET LUMESSA

TASSUNJÄLJET LUMESSA

2017 Lea Tuulikki Niskala

Kustantaja: BoD-Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: Bod-Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN 9789523390614

JOHDANTO

Haluan kirjoittaa kirjan ja kertoa, miten koiran tulo perheeseen muutti elämäämme, Kirja kertoo tarinan siitä, miten opimme elämään ensin koiramme Niian ja sitten myöhemmin sen jälkeläisten kanssa. On toisaalta sääli, että kirjoittaminen on jäänyt näin myöhäiseen vaiheeseen ja osin asioita on saattanut unohtua, mutta kuitenkin katson, että ei ole pahitteeksi, vaikka aikaa on kulunut ja etäisyyttä asiaan on tullut, sillä on hyvä, että voi tarkastella tapahtumia myös kriittisesti ja kokemuksen tuomalla tunteella.

Meistä tuli aktiivisia koiraharrastajia. Sen myötä olimme perustamassa myös Järvenpään koirakerho ry:tä ja Cockerspanielit ry:tä. Kuuluimme Kennelliittoon ja Etelä-Suomen Spanielikerhoon. Kävimme kerhoilloissa, tottelevaisuuskokeissa, taipumuskokeissa ja näyttelyissäkin, vaikka harvemmin. Olimme mukana kokeiden ja näyttelyiden järjestelyissä ja toimihenkilöinä kerhotoiminnan puitteissa. Kävimme myös erilaisilla koiraleireillä ja niistä on jäänyt paljon mieleen hauskoja asioita. Koimme myös kasvattajan vastuuta, kun päätimme, että Niialla teetetään pennut ja Saninkin pentueen osalta, silloin kun sen aika meille yllättäen tuli. Tuli myös aika, kun koiramme vanhenivat ja sairauden kautta jouduimme tekemään vaikeita ratkaisuja, jotka eivät mielestämme katoa milloinkaan. Kuitenkin olemme onnellisia siitä, että saimme elämäämme tällaisen jakson ja opimme sen kautta ymmärtämään monia asioita, joista meillä ei ollut paljonkaan tietoa.

Kiitän myös aviomiehestäni Klaussia rohkeudesta ja halusta yllättää minut iloisesti. Ilman hänen enakkoluulotonta asennettaan emme olisi näitä elämämme vaiheita kokeneet. Hänen ansiostaan ensimmäinen koiramme Niia tuli meille pentuna ja sen myötä paljon tapahtumia, iloista melskettä, menoa ja harrastuksia, joiden kautta opimme paljon asioita niin itsestämme kuin koiramaailman tapahtumista. Kiitämme myös niitä ihmisiä, jotka ovat aikanaan asiantuntemuksellaan meitä opastaneet ja opettaneet tuntemaan laajemminkin koiramaailman kuvioita. Toivomme, että tästä kirjasta olisi myös apua erilaisissa käytännön pulmissa, joita tulee koiranomistajalle eteen arkipäivän tiimellyksessä. Koiran omistajina meillä kaikilla on vastuu roduista ja rotuominaisuuksista välittämättä, huolehtia koirastamme hyvin niin kauan kuin se rinnallamme kulkee.

Lea ja Klaus Niskala

KOIRIEMME ESITTELY

Niia kantaemä

Se alkaa siitä, kun perheeseemme haettiin kirjava cockerspanieli Niia (Of Claylake Gardenia s. 18.4.1973) syntymäpaikastaan Sipoon Savijärveltä ja tuotiin se uuteen kotiin Haarajoelle vuonna 1973 kuuden viikon ikäisenä.

Ensimmäinen sukupolvi, Niian ja Apachen pennut:

Niia sai kuusi pentua kolmen vuoden ikäisenä, joista viisi oli narttua ja yksi uros. Se synnytti pennut kotioloissa. Isäksi pennuille oli valittu mustavalkoinen uros, Apache s. 1972 SF MVA. Niialle syntyi kolme kirjavaa ja kolme mustavalkoista pentua. Niistä pennuista mustavalkoiset perivät isänsä värityksen.

Pennuista viisi lähti maailmalle:

Kaksi mustavalkoista tyttökoiraa myytiin kahdelle eri perheelle. Toisessa perheessä oli yksinhuoltaja äiti tyttärensä kanssa ja toisessa perheessä äiti ja isä sekä kaksi lasta, tyttö ja poika. Kaksi tyttökoiraa lähti sukulaisperheisiin, joista kirjava tyttökoira muutti Klausin äidin luo ja mustavalkoinen tyttökoira meni Klausin veljen luo. Yksi kirjava tyttökoira meni tuttavaperheeseen.

Näin siis meille jäi vain kirjava urospentu emänsä kanssa.

Pentujen takaisin paluu myöhemmin

Aluksi oli kanssamme vain Niia, joka oli koiraperheemme kantaemä. Meille tuli Niian pennuista takaisin Sunny, mustavalkoinen tyttökoira, melko pian, noin kolmen vuoden ikäisenä. Klausin veli Henry oli ehtinyt kouluttamaan sitä joten se pärjäsi mmuuton jälkeen hyvin. Henryn perheessä ilmeni allergiaa, he joutuivat luopumaan koirasta. Heitä kuitenkin lohdutti se, että Sunny pääsi syntymäkotiin takaisin.

Sandy palasi vuosia myöhemmin meille. Koiralla oli tavallaan jo kaksi kotia, koska Klausin äiti kävi hoitamassa koiriamme poissa ollessamme. Sandy oli silloin aina mukana. Tuli kuitenkin aika, jolloin hän ei vanhuksena jaksanut kerrostalossa viedä koiraa ulos ja hoitaa muutenkaan.

Romi alias Roope ja Sunny alias Sani

Romi ja Sunny ovat molemmat Niian pentuja ja telmivät keskenään, ja niistä tuli hyvät kumppanukset. Romista tuli myös lauman johtaja. Se paimensi ja huolehti laumaa ja oli lauman kärjessä. Romi astui sitten sisarensa Sunnyn eräänä joulupäivän aamuna, joka oli meille melko moinen yllätys. Siitä syntyi kaksi mustavalkoista pentua, narttu ja uros.

Sunny oli myös erinomainen äitikoira pennuilleen. Se hoiti pentujaan huolella ja rakkaudella. Tästä pentueesta urospentu löysi kodin Klausin työtoverin perheessä. Meille jäi tästä pentueesta mustavalkoinen tyttökoira, Minni.

Toinen sukupolvi, Romin ja Sanin pennut: Minni ja Poika

Meille jäi tästä pentueesta mustavalkoinen tyttökoira, Minni. Minni oli Romin ja Sunnyn pentu. Siitä kasvoi meille ainoa venekoira. Se oli mukana veneellä usein ja viihtyi hyvin vesillä.

Koiraperheemme muodostui lopullisesti näin:

Niin sitten jossain vaiheessa meillä oli Niia, Romi Sunny, Sandy ja viimeisenä myöhemmin Minni. Minni oli meidän koiraperheen ”hännän huippu”.

Vähän yli Kolmekymmentä vuotta meni nopeasti koirien ja koiraharrastusten parissa. Yritän kertoa sen, mitä silloin elämässämme tapahtui. Tämä ajanjakso oli hyvin pitkä, mutta tapahtumarikas. Kyseessä oli kaksi koirasukupolvea, joten siihen aikaan mahtuu niin paljon muistoja.

Olemme olleet ilman koiria yli 20 vuotta ja nyt eletään siis vuotta 2017. Kirjan tekeminen on kuitenkin pitkittynyt tästä, joten vuosia on tullut muutama lisää, sillä nyt kun tätä selailen, onkin jo vuosi 2015. Ps. Ohjeistukseksi ja opasteiksi tai muuten vain vinkeiksi tarkoitettut tekstit ovat kirjoitettuna vinokirjaimin.

Nimet ja kennelnimet

Kantaemä:

Cockerspanieli (of Claylake Gardenia s. 18.4.1973), kutsumanimi Niia

Kantaisä:

Cockerspanieli (Clencora Apache, SF MVA s. 1972) pentue syntyi 28.12.1976.

Pennut kutsumanimillä:

Täplä ykkönen, mustavalkoinen Sun Flower s. 28.12.1976, narttu

Täplä kakkonen , mustavalkoinen Sun s. 28.12.1976, narttu

(nämä kaksi saivat nimet siitä, kun niiden otsassa oli kauniit valkoiset täplät.)

Sanni, s. 28.12.1976, kirjava, kutsumanimi Sanni

Sahib, kirjava, kutsumanimet Roope, Romi, s.28.12.1976, uros

Sunny, mustavalkoinen, kutsumanimi Sani, s.28.12.1976, narttu

Sandy, kirjava, kutsumanimi Sandy, s. 28.12.1976, narttu

Sanin pennut:

Sani synnytti pentueen 8 vuoden ikäisenä. Synnytys tapahtui kotona, se oli keskivaikkea ja synnytys kesti pitkään. Siitä syntyi kaksi kaunista pentua.

Sannygirl, mustavalkoinen, kutsumanimi Minni, s. 24.2.1984

Urospentu, mustavalkoinen, kutsumanimi Poika, s. 24.2.1984, sai uudessa kodissaan toisen nimen, jota emme muista.

NÄIN SE ALKAA

Haluan siis palauttaa mieleen ajan, jolloin meille tuli perheenjäseneksi koiramme Niia. Pääasiassa idean koiran hankinnasta sai mieheni, Klaus. Hän halusi yllättää minut iloisesti. Olimme ehkä aihetta sivunneet ohimennen, mutta ei sen enempää. Ensi tapaaminen koiramme Niian kanssa oli tehnyt mieheeni sellaisen vaikutuksen, että hän oli jo itse asiassa pennun valinnut, sillä se valloitti ensin hänet ja sitten minut ja siten meidän molempien sydämet täysin. Niistä tuli sellainen ystävä, jota emme unohda koskaan, ja jäimme kaipaamaan sitä suuri suru rinnassa sen jättäessä meidät runsaan kymmenen vuoden iässä.

VAIN HIEMAN TAUSTAA

Olimme nuoripari noihin aikoihin. Nimeni on Lea ja mieheni nimi on Klaus. Menimme naimisiin vuonna 1968. Olin tuolloin yhdeksäntoista vuotta ja mieheni Klaus kaksikymmentäkaksi vuotta. Hän oli juuri käynyt armeijan. Aloittelimme avioliittomme ensitaivalta. Asuimme tuolloin jo Haarajoella. Olimme ostaneet palstan melko nopeasti siitä, kun avioiduimme. Tarkoituksemme oli rakentaa tontille omakotitalo, joka oli suuri unelma. Sen toteuttaminen oli aloitettu heti, kun olimme saaneet rakennusluvan ja rakennuksen piirustukset. Olimme noin puoli vuotta sitten menneet naimisiin. Nuorena parina olimme ehtineet sinnitellä ensin Klausin kotona, siis anoppilassa Helsingissä Maunulassa, jota puumaunulaksikin kutsuttiin. Asunto oli ahdas ja meitä asui neljä henkeä kahdessa huoneessa. Klaussin velikin asui vielä kotona, joten sieltä siirryimme alivuokralaisiksi vaarin veljen, Väinön asuntoon, Sturenkadulle. Sieltä sitten muutimme Malmille, erään leskirouvan yläkertaan, mutta koska jouduimme muuttamaan sieltäkin pois, seuraava paikka oli Paippinen, joka oli isäni perheen kesäasunto.

Paippisissa ollessamme rakensimme autotallin siihen kuntoon, että siitä tuli meille väliaikainen asunto. Asuimme jo osin Haarajoella, mutta tavaramme olivat Paippisissa. Kauhuksemme sinne oli murtauduttu ja sotkettu paikat sinä aikana, kun emme siellä enää vakituisesti asuneet. Murtovarkauden vierailun jälkeen muutimme Paippisista rakentamaamme autotalliin asumaan lopullisesti ja tavarat haettiin pois Paippisista. Tilaa

Muistoja vuosien takaa

Kirja kertoo siitä, miten yksi pieni koiranpentu voi muuttaa tavallisen ihmisen elämän ja elämäntavat. Kuinka voi erehdysten kautta oppia paljon. Se toi kuitenkin elämäämme paljon enemmän sisältöä kuin uskoimmekaan. Meistä tuli ns. koiraihmiä. Pentulaatikon äärellä vietettyjä hetkiä ei voi unohtaa. Pentujen kasvamisen myötä saimme kokea sen, kuinka luonteet ovat kaikilla koirilla erilaiset ja niiden kummellusten määrää ei osaa kuvitellakaan, mitä sattuu päivittäisessä elämässä.

Lea Tuulikki Niskala

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi